

บันทึกการตอบข้อหารือกรมอนามัย

เรื่อง แนวทางการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
กรณีสถานที่จำหน่ายอาหารที่มีการจัดแสดงดนตรีและเปิดเพลงให้บริการแก่ลูกค้า

สำนักงาน A ได้มีหนังสือ ด่วน ที่ กท ๐๗๐๔/๑๒๓๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๖ เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อขอหารือกรณีสถานที่ประกอบกิจการที่เปิดเพลงผ่านเครื่องขยายเสียง ด้วยกรุงเทพมหานครมีกรณีร้องเรียนสถานที่ประกอบกิจการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายสถานบริการบริเวณ ถนนข้าวสาร เขตพระนคร เปิดเพลงเสียงดังก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ชุมชนบริเวณใกล้เคียง ซึ่งการประกอบกิจการมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งที่มีการแสดงดนตรี หรือเป็นร้านอาหารเปิดเพลงผ่านเครื่องขยายเสียง เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขไม่ได้กำหนดนิยามของกิจการ การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็มรำ ร้องเง็ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ไว้อย่างชัดเจน จึงมีการตีความลักษณะกิจการดังกล่าวแตกต่างกัน ทำให้การปฏิบัติงานกำกับดูแลการประกอบกิจการดังกล่าวไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการกำกับดูแลการประกอบกิจการดังกล่าวเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงขอหารือดังนี้

ประเด็นข้อหารือ

๑. การประกอบกิจการในลักษณะที่เป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร จำหน่ายเครื่องดื่มหรือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีการเปิดเพลงผ่านเครื่องขยายเสียงด้วยสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแผ่นหรือไฟล์เพลง โดยอาจจะไม่มีหรือไม่มีตีความหน้าที่เปิดเพลงก็ตาม ถือว่าเป็นการประกอบกิจการที่เข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือไม่ ทั้งนี้ หากสถานที่ประกอบกิจการลักษณะดังกล่าวไม่เข้าข่ายประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ควรจัดเป็นสถานประกอบการประเภทใด

๒. เนื่องจากในปัจจุบัน มีเทคโนโลยีเกี่ยวกับการบันทึกเสียงเพลงลงในไฟล์รูปแบบต่าง ๆ หรือบันทึกลงในคอมพิวเตอร์ หรือแม้แต่การซื้อเพลงออนไลน์บันทึกลงในโทรศัพท์มือถือเพื่อนำมาเปิดผ่านเครื่องขยายเสียง มีความแตกต่างจากการเปิดเพลงแบบยุคสมัยเดิม หรือแม้แต่ตีความหน้าที่เปิดเพลงก็ไม่ใช่เปิดเพลงอย่างเดียวแต่มีลักษณะพฤติกรรมที่เป็นการแสดงมีส่วนร่วมในการสร้างความบันเทิงให้ผู้ฟังด้วย ทำให้การตีความตามขอบเขตของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทที่ ๙ (๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร้องเง็ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน แตกต่างกัน เกิดความสับสนในการพิจารณาอนุญาตของเจ้าหน้าที่ที่ต้องพิจารณาออกใบอนุญาตเพื่อควบคุมดูแลสถานที่ที่เปิดเพลงเสียงดังไม่ให้เป็นอันตรายต่อผู้ใช้บริการ ลักษณะการประกอบกิจการดังกล่าวถือว่าเป็นการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือไม่ อย่างไร

ความเห็นในประเด็นข้อหารือ

กรมอนามัย ได้พิจารณาข้อหารือประกอบกับวิเคราะห์ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทที่ ๙ (๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร้องเง็ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน โดยการตีความขอบเขตความหมายของคำว่า “...การแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน” นั้น ให้พิจารณาจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการในลักษณะที่มีกิจกรรม การกระทำหรือการให้บริการที่มีองค์ประกอบและความเสี่ยงหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงาน ลูกค้าหรือผู้มารับบริการ ชุมชน และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมาตรการที่ใช้ในการควบคุมดูแลการประกอบกิจการในลักษณะเช่นเดียวกับกิจการตามข้อความที่ปรากฏอยู่ก่อนหน้าคำดังกล่าวคือ การจัดให้มี

มหรสพ การแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องเง็ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง ซึ่งจะเห็นได้ว่าจะมีลักษณะของการประกอบกิจการหรือการดำเนินงานกิจการที่มีลักษณะ คือ ๑. เป็นการดำเนินงานกิจกรรมหรือการกระทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความรื่นเริงหรือสร้างความบันเทิง ๒. มีอุปกรณ์เครื่องดนตรีหรือเครื่องเสียง และ ๓. มีผู้แสดงหรือผู้เล่นหรือผู้เต็นรำ ดังนั้น การพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาจากข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายเป็นสำคัญ ดังนี้

กรณีที่ ๑ การประกอบกิจการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร แต่ได้มีการเปิดเพลงผ่านเครื่องขยายเสียงด้วยสื่อต่าง ๆ เพื่อให้บริการลูกค้าในขณะที่รับประทานอาหาร โดยไม่มีอุปกรณ์เครื่องดนตรี ไม่มีดีเจหรือผู้เล่นหรือผู้แสดงในการสร้างความบันเทิง และไม่มีการจัดพื้นที่เต็นรำ กรณีนี้ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทที่ ๙ (๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องเง็ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการควบคุมดูแลการประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารมิให้เปิดเพลงเสียงดังจนอาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้ หรือหากมีเหตุรำคาญเกิดขึ้นจากการดำเนินงานกิจการ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งทางปกครองให้ผู้ดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้

กรณีที่ ๒ การประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร และมีการเปิดเพลงผ่านเครื่องขยายเสียงด้วยสื่อต่าง ๆ โดยมีอุปกรณ์เครื่องดนตรีหรือเครื่องเสียง และมีดีเจหรือผู้เล่นหรือผู้แสดงในการสร้างความบันเทิง แม้ว่าจะมีหรือไม่มีผู้เต็นรำหรือไม่ก็ตาม ซึ่งเป็นการจัดบริการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อความรื่นเริงและสร้างความบันเทิงอันเป็นการจูงใจให้มีลูกค้าเข้ามาใช้บริการมากขึ้น ถือเป็นบริการเพื่อประโยชน์ทางการค้า โดยอ้อม แม้ไม่มีการเก็บค่าเช่าหรือค่าบริการโดยตรงแต่จะมีการคิดค่าบริการจัดแสดงดนตรีรวมในค่าอาหารและเครื่องดื่มแล้ว กรณีนี้จะเข้าข่ายเป็นการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทที่ ๙ (๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องเง็ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ในลักษณะที่เป็นการค้า ดังนั้น หากราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นควบคุมกิจการประเภทดังกล่าวไว้แล้ว ผู้ประกอบกิจการจะต้องยื่นขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนการดำเนินงาน และหากราชการส่วนท้องถิ่นตรวจสอบสุลักษณะของสถานประกอบการแล้วพบว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น กฎกระทรวง และประกาศที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข รวมทั้งปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็สามารถพิจารณาอนุญาตต่อไปได้

กองกฎหมาย กรมอนามัย

๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

หมายเหตุ : ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์กองกฎหมาย กรมอนามัย หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

